

جنبش دانشجویی بر فراز ظرفیت‌های اصلاح طلبان حکومتی

بار دیگر خشم و خروش دانشجویان متحد و همبسته فضای سیاسی کشور را تحت الشعاع توان و پتانسیل دمکراتیک خود گرفت و در ابعادی وسیع و سراسری پایه‌های پوسیده این نظام را به لرزه درآورد. این حرکت اعتراضی گسترده که به تعطیلی سراسری دانشگاه‌های ایران منجر شد و مجموعه‌ای از اشکال مبارزاتی و متنوع را دربرگرفت، به بهانه صدور حکم اعدام بی‌قواره بلحاظ سیاسی که بی‌توجه به سطح اصطکاک جناحین حکومتی برای آقا جری صورت گرفت. این حکم حتی انحصار طلبان حکومتگر را نیز متحیر نمود تا جایکه به دفعات آن را نامتناسب با شرایط سیاسی خواندند و کمتر به دفاع از آن پرداختند و در واقع ساده لوح ترین افراد نیز در به اجرا در آمدن این حکم تردید نشان میدادند. اما بی‌توجه به همه این تردیدها، دانشجویان در اقدامی بی‌سابقه و اتحادی مثال زدنی به صحنه آمدند و صحنه سیاسی کشور را متاثر کردند. صرف نظر از اینکه ظرفیت‌های حاکمان وقت در سرکوب و اعدام انقلابیون و حصر منتقدان هزاران بار بیشتر از حکم صادره میباشد، آنچه که واکنش عمومی دانشجویان و اساتید دانشگاه‌ها را برانگیخت، نه تنها حکم صادره که لغو آن از قبل پیش نویس شده بود، بلکه شرایط انفجاری سیاسی و اجتماعی موجود ایران میباشد که هر تحولی و هر حرکتی از جانب حاکمان با واکنش سریع و رادیکال این طیف بعنوان نبض سیاسی و پیشتاز مردم مواجه میشود. اصلاح طلبان درون حاکمیت اگرچه بخشا سازمانده و موبیل کننده این حرکات میباشند اما هیچگاه از تداوم و اشکال مبارزاتی دانشجویان خشنود نیستند و هر اس از خارج شدن این حرکات از کنترل و تبدیل شدن آن به جنبشی سراسری و بنیان کن را از بالاترین وظایف خود میدانند و طبق روال همیشگی خاتمی به سرعت در جمع دانشجویان حضور یافته و ضمن نقد! این حکم، دانشجویان را دعوت به آرامش و قانونیت نمود. وساطت خاتمی و هر اس از تداوم و گسترش این حرکات خامنه‌ای را واداشت تا حکم صادره را با سرعت لغو و خلاف مصالح کشور بداند تا پایانی بر این اعتراضات سراسری رقم زند، اما همچنان پس از

این اطلاعیه دانشجویان در صحنه ماندند و زمزمه تداوم این حرکات همه جا پیچید. بانگاهی به شعارهای مطروحه در این اقدامات دانشجویی، دیده میشود که این طیف در واقع هر دو جناح حکومتی را به نقد میکشد تا استقلال خود را هر چه بیشتر از آنان حفظ و گسترش دهد، همچنان که بیانیه‌های اخیر دانشجویی ضمن نقد اصلاح طلبان حکومتی به سمت و سویی مستقل از این طیف حرکت میکند و در گرم‌گرم اعتراضات اخیر شعار خاتمی، خاتمی، استعفا، استعفا سر داده میشود. به تعطیل کشاندن دانشگاهها، به هم پیوستن امواج اعتراضی دانشجویان، ادامه آن حتی پس از لغو حکم توسط خامنه‌ای، شعارهای مرگ بر استبداد، اعدام اندیشه، یا مرگ یا آزادی و... همه و همه نشاندهنده آن است که این جنبش در فاز بالاتری از اصلاح طلبان حکومتی قرار دارد و سیاست پیشروی گام به گام و تحمل عارفانه انحصار طلبان پاسخگوی نیازها و مطالبات این نیروی عظیم و پیشرو نخواهد بود و مردم ما و دانشجویان متحد در مبارزه خویش سودائی دگر در سر دارند و عقد اخوت با هیچکس نبسته‌اند و تا زمانی که اعدام اندیشه وجود دارد در صحنه مبارزه حضور دارند. همبستگی و حمایت هر چه بیشتر از دانشجویان و ارتقاء سطح این مبارزات برای مطالبه آزادی تمامی زندانیان سیاسی / عقیدتی و لغو حکم اعدام و شکنجه و سنگسار از الزامات جنبش انقلابی / دمکراتیک میباشد.

روزبه وین